

KUVA: KEIJO SAKARA

Kotikirkon toinen pastori Samuel Tedder toimii kaksikielisen tilaisuuden loistavana tulkkina.

Mika Poutala Vancouverin Kotikirkossa

Teksti:
Eero Sorila

Harvinainen puhuja

Sunnuntai 21. helmikuuta 2010 valkenee aurinkoisena Vancouverissa. Monena päivänä toistunut viidentoista asteen lämpötila on herättänyt Japanin kirsikkapuut ja narsissit kukkimaan. Kymmenen metriä korkea Olympiasoihtu palaa yötä päivää kaksi viikkoa kestävien kisojen ajan Burrard-lahden rannalla. Ympäri maapalloa saapuneet Olympiavieraat täyttävät kaupungin kadut.

Argyle niminen katu johtaa suomalaisen Kotikirkkoon. Bethel-kirkkoon virtaa tavallista enemmän väkeä. Yksi Jumalanpalvelukseen saapuneista on kansainvälisesti tunnettu pikaluistelijaja Mika Poutala. Suuret Kanadan ja Suomen liput alttarin oikealla puolella juhlistavat aamun tilaisuutta. Sadankolmenkymmenen hengen kirkkoväki nousee seisomaan ja yhtyy Erja Monosen säestyksellä laulamaan Kanadan kansallislaulua, Oh Canada, jota seuraa Maammelaulu. Helge Mo-

nosen ja Olavi Mervasalonen vetopasuunojen sävelet kruunavat mahtien kansallislaulut. Leevi Myyrän kontrabasson matalat soinnut antavat tunnelmalisyyden yhteislaulujen säestykselle.

Pastoreita on kirkossa puoli tusinaa, mutta vaikuttaa siltä, että kaikki haluavat kuulla huippu-urheilijan puhetta olympialaisista ja hänen elämästään. Kirkon pääpastori Klaus Lehtimäki ilmoittaa, ettei tänään varmaankaan selviä kirkko-ohjelmasta puolessatoista tunnissa niinkuin tavallisesti. Sen sijaan, että kuulijat päästäisivät hienotunteisen huokauksen, tuntuu siltä, että hurraahuuto on kaikkien huulilla, sillä Mika Poutala ei ole Vancouverissa puhumassa joka sunnuntaina. Hän on harvinainen puhuja. Pikaluistelijan lento Suomeen on jo huomenna. Esitän joitain kysymyksiä Mikalle hänen puhevuoronsa ulkopuolella, mutta paras anti tulee kuitenkin häneltä itseltään puhuja pöydän takaa. Kotikirkon toinen pastori Samuel Tedder toimii kaksikielisen tilaisuuden loistavana tulkkina.

Jättiläismäinen Olympiasoihtu on kymmenen metriä korkea, ja palaa yötä päivää koko Olympia kisojen ajan Vancouverissa. Sen hehkuva liekki vasten yön jälkeen valkenevaa taivasta puhuu uskovaisten vaelluksesta, joka kirkastuu kirkastumistaan kuin aamurusko sydän-päivään.

KUVA: EERO SORILA

Mika Poutala Suomen ja Kanadan lippukehyksessä Vancouverin kotikirkossa 21.02.2010. Seppo Antturin suunnittelema risti seinällä kertoo siitä kilparadasta, jolla kirkkoväki kilvoittelee Mikan kanssa.

Elämälle tasapainoa

Hyväntahtoisuutta hehkuva ilme kasvoillaan siististi puettu urheilija raottaa tunteitaan kuulijoille. Paljasjalkainen 26-vuotias helsinkiläinen vapauttaa kirkkokansan jäykkyyden heti alkulauseellaan: "Hyvä, etten saanut lan-

gatonta mikrofonia käteeni, sillä olisin kiertänyt kirkkoa ympäri ja laulanut rapmusiikkia," aloittaa Mika. Hänen oma suosikkinsa suomalaisen rap-musiikin esittäjistä on Elastinen.

Jatkuu sivulla 2

Todistaja

Published since 1925

Kanadan ja Yhdysvaltain suomalaisten helluntaiseurakuntien yhteinen julkaisu. Ilmestyy 10 kertaa vuodessa.

A joint publication of the Finnish Pentecostal Churches in Canada and in the United States of America. Published 10 times a year.

Kirjoituksissa esiintyvät mielipiteet ovat kirjoittajien, eivätkä välttämättä vastaa lehden toimituksen mielipiteitä.

Viewpoints expressed in this publication are those of the writers and not necessarily held by the publishers.

Julkaisija/Publisher

MISSION PRESS SOCIETY

1920 Argyle Drive,
Vancouver, BC V5P 2A8

TEL 604 321 0555 FAX 604 321 0555

E-MAIL: editor@todistaja.com

Toimittaja/Editor

Outi Alopaeus: editor@todistaja.com

Tuotanto ja ulkoasu/Production Manager

Keijo Sakara: keijo@todistaja.com

Oikoluku

Helena Rantanen, Terttu Karhinen
Veera ja Klaus Lehtimäki

Aluetoimittaja

Eljas Rossi, Rudolph Hyvärinen

Toimituskunta

Erkki Ahonen, Liisa Liedes, Osmo Pieniniemi,
Eljas Rossi, Ulla Saari, Aimo Selin.

UUSI Yhdyshenkilö Suomessa

REIJO METSÄLÄ

Velhontie 2 G 58 48350 Kotka
PUH 44.555.2506

Ilmoitushinnat:

\$10.00 palstatuuma.

Kihlaus ja perhetapahtumailmoitukset \$20.00.
kuvan kanssa \$30.00.

TILAUSOHJEITA

Kanadassa ja USA:ssa:

Voi tilata asiamiehiltä tai suoraan julkaisijalta.

Kanadassa: \$30.00. (sis. GST)

Kanadasta Yhdysvaltoihin \$36.00

Tilaus Kanadasta muihin maihin \$40.00

USA: US \$36.00.

Tilaus USA:sta muihin maihin US \$36.00

Suomesta:

Pankkilaitoksista tilisiirtona Sampo nimellä
Totuuden Todistaja (koko nimi),
tili No. 800014-70846016. Vuositilaus 35 euroa.

Muista maista:

CAD \$40.00, US \$36.00 tai 35.00 euroa.

OSOITTEITA

Lähetyskoordinaattori

Ari Rocklin

1908-620 Toronto St.

Victoria BC V8V 1P7

Canada

E-MAIL: ari.rocklin@lahetys.info www.lahetys.info

Lähetyskassa USA

Ulla Saari

6804 Trade Wind Way, Lantana

FL 33462-4048 USA

ISON KIRJAN KOORDINAATTORI

Sylvia Rukkila

sylvia.rukkila@sympatico.ca

\$4.00 (GST INCL.) 3.50 euroa

GST No. R 121903561

Publications Mail Agreement No. 40028608

Publications Mail Registration No. 09505

"We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP), toward our mailing costs."

Canada

Mika Poutala Vancouverin Kotikirkossa

JATKOA ETUSIVULTA

Erittäin nokkelaliikkeisellä miehellä on pituutta 177 cm, ja Vancouverin olympialaisiin mennessä paino on pudonnut 77 kiloon monta kuukautta kestäneen karamellilakon takia. Urheilijan mieliruoka on perunamuusi ja lihapullat. Langallinen mikrofoni rajoittaa vilkkaan rappari-pikaluistelijan puhujapöydän taakse, ja muutenkin tilanne vakavoituu.

- Isäni kuoli syöpään, kun olin seitsemän vuotias. Se oli syvälle satuttava kokemus, mutta sain lohtua Jumalan sanasta, jota olin kuullut, kun isä ja äiti veivät minua ja vanhempaa veljeäni Helsingin Saalemiin jo varhaisesta lapsuudesta lähtien. Isäni kuolema etäännytti äitini kirkosta, mutta ainoan veljeni kanssa jatkoimme kirkossa käyntiä.

Kirja joka on tehnyt Mikan suurimman

KUVA: EERO SORILA

Säveltäjä Aimo Huttusen tytär Erja Mononen edesmenneen Veikko Kyllösen lahjoittaman flyygelin takana säestämässä kansallislaulua kuulijoitten seistessä.

Helge Monosen ja Olavi Mervasalon vetopasuunojen sävelet kruunavat maitten kansallislaulut.

massa tukkansa millimetrityylisiin.

- Kun luistelin toisen 500 metrin erän ja katsoin sijoittumistaulukkoon, en voinut uskoa, että olin tippunut viidennelle sijalle, Mika tilittää tuskainen ilme kasvoillaan.

Itkevää ei tuomittu

- Siinä hetkessä itkin ensimmäistä kertaa sen jälkeen, kun isäni kuoli. Itkutauko oli kestänyt yhdeksäntoista vuotta. Tuhannella metrillä Mika sijoittui kahdeksannelle sijalle.

- Hän kertoo, että tämä suuri olympiatappio on ollut koulutusta. Me kaikki koemme elä-

mässä tappioita, mutta olen siinä poikkeus, että yleensä nousen heti ylös, ennenkuin kukaan huomaa mitä tapahtui, Mika luonnehtii. Hän ei onnistunut millään tavalla peittämään tätä tappiota.

- Oli vaikeaa välittömästi häviön jälkeen seisoa kameroitten ja lehtimiesten edessä. Tunsin häpeää tavatessani urheilija tovereitani ja ystäviä. Se, ettei kukaan lausunut minulle tuomitsevia sanoja, oli yllättävän lohduttava kokemus.

Urheilija, joka on ollut innoittavana tekijänä Mikan uralle on hollantilainen v.1973 syntynyt pikaluistelija Gianni Ronne. Mika uskoo, ettei hänkään tuomitsisi, vaan kehottaisi seuraavaan taisteluun, täyteen roihuun olympiasoihdun tavoitin. Poutala sanoo veitikka silmäkulmassa, että olisi hyvä välillä puhua muusta kuin urheilusta.

Hän muuttaa aihetta ja jatkaa: "On suurenmoista tulla kirkkoon kilpailumatkoilla kaukana kotimaasta. Olen 130-140 päivää vuodessa pois Suomesta, ja kotimaassa ollessani on harvemmin tilaisuutta käydä kirkossa. Opimme arvostamaan kirkkoa erityisellä tavalla, kun elämän olosuhteet estävät vakituisen pääsyn sinne."

Hengellistä antia saanut kirkkokansa siirtyy loppulaulun jälkeen sivusalin puolelle ravitsemaan nyyttikestien herkuilla ruumiillisia tarpeita. Päämännän Airi Mervasalon johdolla seurakunnan naiset ovat laittaneet parasta pöytään.

Mika Poutala menee jatkoille Helsinkiin syömään Sanni vaimon valmistamia lihapullia ja perunamuusia. Sanni on Kotikirkossa ja muualla Kanadassa monille tutun Samuel Saresvirran tytär, kansainvälisesti tunnettu taitovoimistelija.

Nuori urheilupariskunta on myös meidän kanssamme samalla kilparadalla, josta apostoli Paavali puhuu.

EERO SORILA

EASORILA@TELUS.NET

KUVA: KEIJO SAKARA

vaikutuksen Raamatun jälkeen on Risti ja Linkkuveitsi, jossa evankeliumin voima vapauttaa rikollisuuden kahleissa eläviä ihmisiä New Yorkissa. Hän sanoo uskon antaneen elämälle tasapainon, joka puuttuu monilta hänen ystäviltilään, jotka elävät hyvin suurten ongelmien keskellä. Pikaluistelijan äänessä ei ole omavanhurskasta sävyä, vaan se on armoa tarvitsevan ihmisen aitoa puhetta.

Olin tippunut

- Viime maanantaina koin, kuinka voimakkaita tunteita urheilu saa aikaan, Mika tiivistää. Hän tunsu suurta riemua ja itseluottamusta voitettuaan 500 metrin pikaluistelun ensimmäisen erän.

- Olin vakuuttunut siitä, että hankin Suomelle kultaa 1000 metrin kilpailussa. Se on ollut pitkäaikainen tavoitteeni. Poutala teki kolme vuotta sitten päätöksen ryhtyä todenteolla harjoittelemaan Vancouverin 2010 olympialaisia varten. Kuntoharjoitus tapahtui kotimaassa ja varsinainen luistelu lähinnä Saksassa, koska Suomessa ei ole lajiin tarvittavaa harjoittelurataa.

Pikaluistimet ovat mittatyönä tehty Mikalle sellaisella millimetrin tarkkuudella, että luistelu tapahtuu ilman sukkia kuten muillakin pikaluistelijajoilla. Mikan ilme menee 'pakka-

sen puolelle', kun hän ajattelee Suomessa harjoittelua jossain pienessä ulkoilmakaukalossa.

- Lajiin tarvittavissa sisähalleissa asia on toisin, hän kertoo toivorikkain ilmein. Toivo elää siitä, että Suomeen rakennettaisiin kunnon rata, mutta rahoitus puuttuu, Mika tietää tuskallisen tarkkaan.

Olympiasuoritus vaatii kaiken mahdollisen tuulikit-

Uskon sankareita

Hebrealaiskirjeen luku yksitoista on uskon sankarien luku, mikä vieläkin rohkaisee meitä, jotka myös olemme uskon linjalla. Aivan alkujakeissa se käsittelee kehitysoopin vaikeaa kysymystä siitä, mistä maailmankaikkeus on saanut alkunsa. "Uskon kautta me ymmärrämme, että maailma on rakennettu Jumalan sanalla, niin että se, mikä nähdään, ei ole syntynyt näkyväisestä." Tieteen oppikirjat puhuvat "suuresta räjähdyksestä" (the big bang) ja sanovat, että "ei mitään ollut ja se räjähti". Siis ei mikään räjähti ja siitä kaikki on saanut alkunsa. Se on mahdottomuus, mutta tieteellä ei ole muuta vastausta. Raamattu antaa vastauksen, joka on uskon asia. Jumala loi kaiken sanallansa.

Sitten luemme uskon sankareista. Uskon kautta Aabel uhrasi Jumalalle paremman uhrin kuin Kain. Uskon kautta Eenok otettiin pois, näkemättä kuolemaa. Eenok vaelsi Jumalan yhteydessä 300 vuotta ja häntä ei enää ollut, sillä Jumala oli ottanut hänet pois. Uskon kautta Nooa rakensi arkin, Aabraham oli kuuliainen ja lähti maastaan tietämättä mihin hän oli menevä, Iisak antoi siunauksen, Jaakob siunasi Joo-sefin pojat. Uskon kautta Joo-sef antoi käskyn, että kun Israel palaa omaan maahansa, he ottavat hänen luunsa mukaansa. Uskon kautta Mooses lukeutui mieheksi Jumalan kansaan, kuin otti synnistä lyhytaikaista nautintoa. Uskon kautta portto Raahab pelastui, kun Jerikon kaupunki sortui ja tuhoutui.

Nämä olivat uskon sankareita, ja he olivat myös rakentajia. Heidän kauttaan meidän uskomme vahvistuu ja rakentuu. Meidän tulee kysyä, minkä vaikutuksen me jätämme kanssaihmisille? Olemmeko me uskon rakentajia niin, että rohkaisemme ja vahvistamme toinen toisiamme?

Edellä mainittujen uskon sankareiden joukkoon tahtoisin lisätä Kaalebin. Hän oli erinomainen uskon rakentaja. Joosua 14:6-15 tuo esiin Kaalebin ja Joosuan uskon ja myös toisten vakoojien epäuskon. Jakeessa kahdeksan sanotaan: "Mutta veljeni . . . saivat kansan sydämen raukeamaan." He kylvivät epäuskoa ja saivat kansan sydämen raukeamaan tai pelkäämään. Uudessa testamentissa Jeesus nuhteli viisi kertaa epäuskoa ja sen kuutta eri 'kasvoa': Turha huoli, epäily, pel-

ko, sydämen kovuus, ymmärtämättömyys ja hidas uskomaan.

Joosua 14:9 on toistettu lupaus, jonka Mooses oli tehnyt Kaalebille. Mutta se ei ollut ainoastaan Mooses, joka lupasi, vaan Mooses toisti sen mitä Jumala oli sanonut. Kaaleb uskoi sen! Hän oli odottanut 45 vuotta sen lupauksen täyttymistä. Me alamme helposti lannistua, jos ei viikon sisällä ala tulla rukousvastauksia. Myös Aabrahamista sanotaan: "Ja Aabraham toivoi, vaikka ei toivoa ollut, ja uskoi tulewansa monen kansan isäksi, tämän sanan mukaan: Niin on sinun jälkeläisesi luku oleva." Hänen uskonsa ei heikentynyt, vaikka hän näki, että hänen ruumiinsa oli kuoletunut, sillä hän oli jo noin satavuotias. Aabrahamin usko oli Jumalan lupauksessa ja hän piti siitä kiinni.

Kaaleb ei myöskään lannistunut epäuskoon. Hän totesi olevansa yhtä voimakas 85-vuotiaana, kuin hän oli ollut 40-vuotiaana, ja täysin valmis valloittamaan sen maan, jonka Jumala oli luvannut hänelle. Ei haitannut, että siellä oli jonkun verran vastustusta, koska siellä asui anakilaisia (nimi kirjaimellisesti on pitkäkaulaisia ja tarkoittaa jättiläisiä). Tuntuu, että Kaaleb oikein innostui asiasta, kun sai tietää näistä vastustuksista. Hän oli tullut tuntemaan, että Jumalan lupaukset pitävät paikkansa.

Kaalebilla oli samanlainen usko, kuin myöhemmin nuorella paimenpojalla nimeltään Daavid. Tämä myös luotti Jumalan lupauksiin ja voimaan astuessaan voitokkaasti Goljatia vastaan. Huomaa Daavidista tämä: hän kuului Juudan heimoon niinkuin Kaalebkin oli kuulunut. On melkein mahdottomuus, ettei Daavid olisi tiennyt edesmenneestä heimolaisestaan Kaalebista. Uskon, että Kaalebin usko ja esimerkki oli vaikuttanut uskoa nuoressa Daavidissa.

Jakeissa 14 ja 15 luemme: "Hebron tuli kenissiläisen Kaalebin, Jefunnen pojan, perintöosaksi, niin kuin se on tänäkin päivänä, sen tähden, että hän oli uskollisesti seurannut Herraa, Israelin Jumalaa. Mutta Hebronin nimi oli muinoin Kirjat-Arba, Arban mukaan, joka oli mahtavin mies anakilaisten joukossa." Hebron tuli Kaalebin perintöosaksi, mutta se oli ennen ollut Kirjat-Arba mahtavimman jättiläisen nimen mukaan Kaaleb oli siis voittanut suurimman jättiläisen ja valloittanut hänen kaupunkinsa.

Tänä päivänä meillä Kanadan ja Amerikan suomalaisilla helluntaiseurakunnilla on myös haasteita. Suomea puhuva kansa vanhenee ja vähenee. Englanninkielinen seurakunnan osa on vielä lapsenkengissä - se ei ole vielä kasvanut kovinkaan vahvaksi. Seurakunnissa on kahden kulttuurin yhtymä - Kanadan ja Suomen ja

se aiheuttaa omia haasteita. On kaksi kieltä, jota käytämme - se aiheuttaa omia hankaluuksia. Sitä on vielä nuorten oma kulttuuri, jota meidän vanhempien on usein vaikea ymmärtää. Me tarvitsemme Kaalebin kaltaista uskon henkeä, että voisimme olla uskon rakentajia meidän sukupolvessa. Saakoon Kaalebin ja

Hebrealaisten kirjeen 11. luvun sankarien usko rohkaista meitä niin, että me voisimme rohkasta ja sytyttää uskoa toinen toisissamme.

PAAVO KORPELA
PUHE KONFERENSSISSA - SAULT
STE MARIE 30.7.2009

TALVIPÄIVÄT JA PÄÄSIÄISJUHLAT WINTER CONFERENCE & EASTER CELEBRATION 1-4.4.2010

Olette kaikki tervetulleita läheltä ja kaukaa Pohjois-Amerikan Suomalaisten Helluntaiseurakuntien Talvipäiville ja Pääsiäisjuhlille, jotka pidämme samanaikaisesti Torontossa. Juhlat alkavat kiirastorstaina huhtikuun 1 päivänä ja ohjelma jatkuu Pääsiäissunnuntain päätösjuhlaan asti.

You are all invited to the combined Finnish Pentecostal Churches of North America Winter Conference and Easter Celebration held this year in Toronto. The Conference will begin on Thursday April 1st and continue with program everyday up to the Easter Sunday closing service.

**Toronton Saalem seurakunta / congregation,
2570 Bayview Ave., Toronto, ON M2L 1B3 Phone / Puhelin: 416-222-2291
Email / Sähköposti: saalemchurch@gmail.com
Website / Internet sivu: www.saalem.org
Tarvittaessa tulkkaus joka tilaisuudessa. Juhlatilaisuudet ovat kaksikielisiä.
Translation is available in all services as needed. Main services will be bilingual.**

Ohjelma / Program:

**1.4.2010 10:00 - 15:00 Eri toimikuntien kokoontumisia / Committee meetings
19:30 Avajaisjuhla / Opening Celebration**

**2.4.2010 10:00 Aamun Sana ja rukous / Morning Devotional
11:00 Pitkäperjantain kokous / Good Friday Service
13:00 RUOKAILU / LUNCH BREAK
14:30 Raamattutunti / Bible Study
15:30 Raamattutunti / Bible Study
16:30 Bible Study / Raamattutunti
17:30 VIRVOKETAUKO / REFRESHMENT BREAK
19:00 Iltatilaisuus / Evening Service
21:00 Youth Meeting / Nuorten Ilta**

**3.4.2010 8:30 Asiakokous ja Neuvottelutilaisuus Seurakuntien vastuunkantajille / Business meeting and Discussion
10:30 Youth Day / Nuorten Päivä
14:00 Lähetysjuhla / Missions service
16:00 Raamattutunti / Bible Study
17:00 VIRVOKETAUKO / REFRESHMENT BREAK
18:30 Musiikkijuhla / Musical Celebration
21:00 Youth Meeting / Nuorten Ilta**

**4.4.2010 11:00 Jeesuksen Ylösnousemusjuhla / Celebrating Jesus' Resurrection
13:00 RUOKAILU / LUNCH BREAK
14:30 Päätösjuhla / Closing service**

Jumalan kansa osana Olympialaisia

Olympialaiset kokoavat ihmisiä yhteen eri maista ja heimoista, joten mikä sen parempi tapahtumaympäristö Jumalan kansalle, joka nimenomaan muodostuu kaikista kansakunnista ja kieliryhmistä.

Kirkot ja eri kristilliset järjestöt ovat ensimmäistä kertaa Vancouverin historiassa yhdistäneet rivinsä muodostaakseen vahvan todistuksen Jumalan todellisuudesta sitä kipeästi kaipaavalle kaupungille. Paikallisten lisäksi ihmisiä on saapunut ympäri maailmaa Intiasta Yhdysvaltoihin ja Suomesta Samoalle välittämään Jumalan rakkautta näin murtaen ennakkoluuloja todistaen totuudesta. Tapahtuma on kantanut nimeä "More than gold", mikä viittaa ihmisen tarpeeseen löytää elämänsä jotain kultaakin parempaa.

Arviolta 300 000 kisavieraasta koostuvaa joukkoa on haluttu tavoittaa monin eri keinoin. Luovan ja esittävän taiteen ryhmät ovat järjestäneet taidenäyttelyitä ja esityksiä kaduilla ja konserteissa ympäri kaupunkia. Lähetysryhmät ovat kulkeneet kävellen tai julkisissa kulkuvälineissä viirtäen keskusteluita tapaamiensa ihmisten kanssa, sekä jakaen heille erikseen kisoja varten tehtyä kirjallista materiaalia. Osa ryhmistä jakaa ruokaa ja juomista liikuttavista jakopisteistä. Keskustan alueen kirkot ovat avanneet ovensa kisavieraille tarjoten opastusta, mahdollisuuksia seurata kisoja valkokankaalta, levähdys- ja rauhoittumistiloja sekä tilaisuuden keskustella hengellisistä asioista. Lisäksi on kotimajoitusta, lasten liikuntakerhoja ja monenmoista muuta.

Kotikirkko isännöi kansainvälistä Missionuorten ryhmää Suomesta. Missionuorten (YWAM) opetuslapseuskoulu on lähetyspainotteinen ja niinpä opiskelusta noin puolet tapahtuu aktiimatkoilla. Tämä tammikuussa aloittanut kymmenhenkinen ryhmä tiesi jo kouluun hakiessaan edessä

olevan reissun Olympialaisiin.

Lähes kolmiviikkoisella palvelumatkallaan ryhmä hitsautui yhteen, oppi luotamaan enemmän Jumalan huolenpitoon ja sai nähdä miten Luoja toimii ihmisille antamiensa lahjojen kautta. Seuraavassa mietteitä viideltä aktioon osallistuneelta nuorelta aikuiselta: Petri, Markus, Nathan, Lizzie ja Leea.

Mitkä asiat kiinnostivat ensihuumiosia Vancouverissa?

Ihmettelimme, kuinka paljon aasialaisia katukuvassa oli. Tuli hetkeksi sellainen olo, että olemmeko oikeassa maassa. Muutenkin kaupungin moni-ilmeisyys hämmästytti varsinkin meitä Suomessa ikänsä asuneita. Erityisen suuren vaikutuksen on tehnyt yleinen ihmisten ystävällisyys. Hymy on herkässä ja kaupassa saa oikeasti palvelua. Kaikki tuntuvat olevan niin kohteliaita. Vancouver tunnetaan kauniina kaupunkina, mutta silti maisemat hämmästyttivät, ne ovat lähes henkeäsalpaavia. Saimme alussa katsauksen kaupungin historiaan ja pääsimme näkemään myös ih-

misten härää ja kurjuutta, kun tutustuimme kodittomien, huumeriippuvaisten ja prostituoitujen täyttämään osaan kaupungista.

Minkälaisessa palvelutoiminnassa olette olleet mukana?

Pääsosa ajastamme on mennyt kahdes- ja tehtävässä. Olemme olleet kaduilla jakamassa kuumaa kaakaota, jota on tarjottu ilmaiseksi ihmisille, sekä rukouskävelyillä esirukoilemassa kaupungin puolesta tarjoten samalla vastaanottilijoille mahdollisuutta saada rukousta. Olimme myös yhtenä päivän mukana hiljaisessa protestissa seksin kauppaamista ja ostamista vastaan. Osallistuimme pariin konserttitapahtumaan sekä Kotikirkon kisajumalanpalvelukseen.

Miten olette kokeneet tehtävänne?

Kaikki ryhmät käyttävät samanlaisia liivejä ja joitakin ihmisiä on tullut kysymäänkin, että keitä oikein olemme kun meitä näkee siellä sun täällä. On ollut mukava saada luoda hyvää julkista kuvaa

kristityistä. Hyvät teot ja palvelumieli tuntuvat avaavan sydämiä. Se, että juoma ja ruoka on ilmaista on saanut kauttaltaan myönteisen vastaanoton ja herättänyt hyvänlaista ihmetelyä, mikä puolestaan on toiminut helppona keskustelun-avauksena. Jää sellainen kuva, että ihmiset muistavat mitä ovat kokeneet kauttamme, ja jäävät miettimään asioita. Tämä on ollut sellainen hienovarainen tapa kertoa Jumalastamme.

Mikä tilanne tai tapahtuma on jäänyt erityisesti mieleen?

Näimme miehen makamassa erään kadun varressa, ja vaikka siihen oli kokoon-
tunut jonkin verran ihmisiä paikantäälle koimme, että on mentävä rukoilemaan miehen puolesta. Ambulanssikin oli jo kutsuttu paikalle, mutta saatamme miehen siskolta luvan

rukoilimme ja vähän ajan kuluttua Jumalan voima tuli miehen päälle ihan koettavalla tavalla. Hän hätkähti hereille ja katseli ihmeissään ympärilleen silmät kyynelissä. Ambulanssimiesten ei tarvinnut tehdä miehelle enää mitään, ja erkanimme sanottuamme miehelle, että Jeesus rakastaa häntä.

Koimme lukuisia tilanteita, missä omasta epävarmuudestamme ja epäilyistämme huolimatta aina kohtasimme ihmisiä, jotka kokivat tullessaan autetuiksi yksinkertaisen rukouksen, keskustelun tai avun tarjoamisen kautta. Oli melkein hupaisaa, kuinka kohdallemme johdattui muutamia suomestaustaisia ihmisiä, joille saimme todistaa ja pyytää mukaan Kotikirkkoon. Kaikissa tällaisissa tilanteissa vaan ihmetteli, miten Jumala on mukana kaikessa.

PASTORI KLAUS
LEHTIMÄKI
VANCOUVER, BC

spektrum

"Hei! Minä olen avannut pihakahvilan." "Mitä se tarkoittaa?" "No sitä, että meillä on takapihalla yksi puutarhapöytä, johon mahtuu kerrallaan neljä ihmistä juomaan päiväkahvia. Tuletko?" Näin alkoi keskustelu Vuokon kanssa.

Hän oli ollut siivoamassa ja pyyhkimässä pölyjä olohuoneesta, kun yhtäkkiä havahtui siihen, että vitriinistä, eli astiakaapistasta, kuului ihan selvästi puhetta.

Kahvikupit siellä juttelivat keskenään: "Tämä talo on sitten muuttunut kummalliseksi. En-

Kahvikupit puhuvat

nen täällä kävi vieraita jatkuvasti ja mekin pääsimme täältä astiakaapista pöytään. Nyt täällä vaan pölytetään, eikä kuulla enää mitään mielenkiintoisia kertomuksia niin kuin ennen. Muistatkos nekin lähetysaarnajien vierailut, kun oikein yöpyivät tässä talossa. Kyllä oli jännittävää ja mielenkiintoista kuunnella mitä lähetyskentillä tapahtui. Voi kunpa saisi vielä ne vanhat, hyvät ajat takaisin."

Vuokon ajatukset lensivät menneeseen aikaan. Oli totta,

että kyläily ja vieraanvaraisuus oli jotenkin viime aikoina vähentynyt. Kaikki olivat niin kiireisiä ja toisaalta valitettiin yksinäisyyttä. Kun ei kukaan enää tule käymään, eikä pyydä kylään. Ihmiset ovat vetäytyneet omiin lokeroihinsa ja eristäytyneet siten toisistaan.

Raamatussa kehoitetaan harastamaan vieraanvaraisuutta ja tekemään se vielä nurkumatta. Monilla paikkakunnilla, vierailevat puhujat on majoitettava hotelliin, kun ei enää löydy koteja,

jotka avaisivat ovensa yösiijaa tarvitseville. Muistan omasta lapsuudestani kuinka suuri rikkaus ja siunaus kätkeytyi vieraanvaraisuuteen. Monet mieliinpainuvat kertomukset jäivät lähtemättömästi mieleeni, kuunnellessani vanhojen sananjulistajien värikkäitä kertomuksia. Ei ihmisen ole hyvä olla yksin. Näin todettiin jo Raamatun alkulehdillä. Pankaamme uudelleen käytäntöön vieraanvaraisuus. Ehkäpä saamme tietämättämme pitää enkeleitä vierainamme.

ERJA MONONEN

Lue Raamattua!

Joskus voi lehtien palstoilta lukea kristikansan heikosta Raamatun tuntemisesta. On totta, että meillä nykyajan kiireisillä ihmisillä on aivan liian vähän todellisen Raamatun tutkimisen tuomaa valoa tajutaksemme oikein Jumalan pyhää ilmoitusta ja Jumalan tekoja. Olemme kiireisen sukupolven lapsia, joilla ei ole hiljaisuutta. Me asumme ahtaasti, koti on usein tavaroita täynnä, kun sen pitäisi olla rauhanmaja.

Katselemme televisiota, luemme lehtiä mitä käteen sattuu, ja kaiken hyödyn ja hyödyttömyyden tuloksena on suuri pin-tapuolisuus ja usein tyhjyyden tunne. Tästä kaikesta johtuu, että uskovat ihmisetkin joutuvat ajan hengen vietäväksi. Tieto Jumalan sanasta saadaan milloin mistäkin tilapäisluontoisesta lähteestä, vain osittain ja ohimennen, kun se pitäisi saada Raamatun lukemisesta; todella vakavasta, hiljaisuutta ja tarmoa vaativasta opiskelusta.

Jospa ymmärryksemme avautuisi sille, että ”ei ihminen elä ainoastaan leivästä, vaan jokaisesta sanasta, joka Jumalan suusta lähtee”, niin emme olisikaan enää hengellisesti aliravittuja. ”Sinun sanasi on minun jalkaini lamppu ja valkeus minun tielläni.” Valo, jonka se antaa elämäämme, pitää meitä oikealla tiellä. Monet ovat uskossa haaksirikkoutuneet vain sen tähden, etteivät ole kyllin riittävästi tunteneet Kirjoituksia. Turvassa harhalta on sellainen kristitty, joka tutkii Raamattua itse.

Monet etsivät kyllä Jumalan tahtoa elämässään. On helpoa sanoa Isä meidänrukouksessa: ”Tapahtukoon Isä se sinun hyvä tahtosi,” mutta se Isän tahto kyllä löytyy parhaiten juuri niistä Isän kirjoituksista, kirjoitetusta Sanasta.” Kun sinun sanasi avautuvat, ne antavat yksinkertaiselle ymmärrystä.” Ja kun ne avautuvat, voidaan sanoa psalminkirjoittajan tavalla: ”Sinun suusi laki on minulle kalliimpi kuin tuhannet kappaleet kultaa ja hopeata.” Voi mikä aarre, ja se on virsirunoil-jankin innoittanut: ”On meillä aarre verraton, se kalliimpi on kultaa. Ja kivet kalleimmatkin on sen rinnalla vain multaa. Tätä lahja kallis taivahan, rää parhain aarteemme, On pyhä sana Jumalan Sen saimme osaksemme.” Näin kauniisti runoilee virrentekijä, Johan L. Runeberg.

Aivan uskonelämäni alussa, 60-luvun puolivälissä, tein uuden vuoden lupauksen lukea Raamattua. Eräs mieshenkilö antoi minulle kallisarvoisen neuvon, jonka otin vastaan: ”Pyhän Jumalan sanainen arkku on lukittu kääntymättömäl-tä ihmiseltä, mutta se avautuu kenelle vain. Rukous on sen arkun avain. Turhaan yrität sen pyhyyksiin päästä, sen poh-jattomiin iankaikkisiin aarteisiin katsahtaa, jos et pyydä ru-kouksessa apua siltä, jonka ne kalleudet ovat.” Otin opikse-ni tämän ihanan neuvon ja ristin käteni Raamatun äärellä, sanoen jotain tähän tapaan: ”Isä, pyhitä minut totuudessa. Sinun sanasi on totuus. Anna minulle hyvä ymmärrys sana-stasi.” Tämän jälkeen rakastuin Raamattuuni, ja seuraavina kuutena vuotena luin sen läpi kuusi kertaa, kannesta kanteen, hitaasti ja tutkistellen, ja alleviivaten, suurella mielenkiinnol-la.

Jos tahdot tietää tulevaisuudestasi, kysy valkeudelta, älä pimeydeltä. Kun tahdot tietää tuoreimmat totuudet itsestäsi, tai jos olet etsimässä valppainta ja eniten tietävää opettajaa yrittäessäsi päästä ulos ”humpuukielämästä”, tartu Raamat-tuun.

Jumalan sana sinulle, hyvä lukijani, on lohdutus mur-heessa, ase taistelussa, voima masennuksessa. Sielun ravinto, elämän leipä. Se suojelee sinua, antaa mitä se lupaa. Se on muuttumaton ja voimallinen, ja jos olet väärälle tielle joutunut, se voi vielä suoristaa ja korjata elämäsi päivät, sekä men-neet että tulevat.

Ota vastaan elämän Sana, kun se on vielä näin käytös-sämme, ja ole siunattu Jeesuksen nimessä nyt uutena vuotena 2010.

KERTTU WASELIUS

Ituja tarjolla

Liisa A. Liedes

”Jumala, sinä olet minun Jumalani, sinua minä et-sin varhain; sinua minun sieluni janoaa, sinua ha-lajaa minun ruumiini kuivassa ja nääntyvässä, ve-dettömässä maassa” (Ps. 63:2).

Näin puhuu ihminen, jolla on todellinen ja syvä jumal-kaipuu! Jumala antaa rohkaisevan lupauksen niille, jotka todella etsivät Herraa: ”Te etsitte minua ja löydätte mi-nut, kun te etsitte minua kaikesta sydämestänne” (Jer. 29: 13).

Eräs Jumalan armoitettu palvelijatar (Edith Scha-efer) kertoo miehestä, joka oli Kiinassa. Hän palveli epä-jumalia (paholaisia) ja halusi tulla tuntemaan todellisen Jumalan. Eräänä päivänä hän löysi irti reväistyn kate-kismuksen sivun palasen, jossa oli näkyvissä vain vä-hän tekstiä, kaksi kysymystä. Ensimmäinen kysymys oli: ”Onko olemassa muita todellisia jumalia kuin yksi?” Vastaus: ”Ei.” Toinen kysymys: ”Tulisiko meidän pal-voa epäjumalia?” Vastaus: ”Ei“. Näiden lauseiden pe-rusteella mies meni kotiinsa ja tuhosi kaikki paholaisen alttarit. Pian hänen tyttärensä sairastui. Miehen ystävät ja naapurit huomauttivat, että hän oli vihoittanut de-moneita. Toivoen pääsevänsä lähemmäksi Jumalaa mies kiipesi 14000 jalkaa korkealle vuorelle, ja pyysi Jumalaa parantamaan tyttärensä. Palattuaan kotiinsa hän sai tie-tää tyttärensä parantuneen juuri sillä hetkellä, kun hän huusi apua vuoren huipulla. Myöhemmin hän löysi toril-ta Markuksen evankeliumin. Opittuaan tuntemaan Jee-suksen hänestä tuli kristitty.

Raamattu kertoo miehestä, Kornelius nimeltään, joka oli hurskas ja Jumalaa pelkääväinen, niin kuin koko

Pidä minua kämmenelläsi

Isä, pyydän siunaustasi, ja anna minun olla isolla kämmenelläsi. Anna anteeksi vierheeni joita joka päivä teen ...tietämättänikin, Anna ymmärrystä ja anna voimaa, tehdä hyvää lähimmäisilleni. Ja etten tuomitsisi toisia ihmisiä. Ja mitä ikinä teenkin...tekisin sen sydämen rakkauden sanelemana, eikä järjen päätelmien mukaan. Opetä minulle kärsivällisyyttä joka asiassa. Isä opeta minua luottamaan Sinun viisauteesi...ja seuraamaan sitä. Auta edehdyksissä kääntymään heti puoleesi...että osaisin tulla eteesi hiljaiselle rukous alttarille. Pyydän hartaasti, että päivieni lopussa voisni tulle sinun luoksesi kotiin. Tämä on sydämeni rukous jota toistan joka päivä...joka sarastava ihana aamusii. En haluaisi aloittaa uutta päivää ilman johdatustasi, jos en saisi Sinulta var-muutta että olet vierelläni, muuten en jaksaisi aloittaa päivääni, ja Sinä Isä tiedät sen.

Salme Pinola

hänen perhekuntansakin. Hän antoi paljon almuja kan-salle ja rukoili alati Jumalaa (Apt. 10: 2). Mutta hän ei ollut (vielä) uudestisyntynyt ylhäältä. Jumala lähetti hänen luokseen Pietarin, joka johdatti etsivän miehen Jeesuksen Kristuksen tuntemukseen. On kirjoitettu: ”Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikki-en päälle, jotka kuulivat puheen. Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mu-kana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuo-datettiin pakanoihinkin, sillä he kuulivat heidän puhu-van kielillä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi: ”Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niin kuin mekin” (Apt.10:44-47).

Kun Jeesus oli maan päällä, monet kuulivat hänestä, ja halusivat lähteä etsimään häntä. Ne jotka tekivät sen todella sydämestään, löysivät Jeesuksen omakohtaisena Vapahtajanaan. Sellaiset, jotka olivat tulleet vain uteli-aisuudesta katsomaan ja kuuntelemaan, kääntyivät pian takaisin ja menivät omille teilleen.

Kaipaatko sinä todellista Jumalaa? Etsitkö Häntä? Monet haluavat vain Jumalan lahjoja (terveyden, hyvän toimeentulon, aineelliset siunaukset, hyvää tunnetta...), mutta eivät itse lahjan antajaa – Jeesusta. Jumalan par-haimmat lahjat ovat aina yhdistetty Jeesukseen Kristuk-seen, eivät Hänestä erillään! Kun me kokosydämis-es-ti etsimme Jumalaa, Hän vastaa. Hän vastaa Sanansa muodossa: ”Jokainen kirjoitus, joka on syntynyt Juma-lan Hengen vaikutuksesta, on myös hyödyllinen ope-tukseksi, nuhteeksi, ojennukseksi, kasvatukseksi van-hurskaudessa...” (2 Tim. 3: 16). Hän vastaa Henkensä kautta: ”Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia...” (Room. 8:16). Hän vastaa Poikansa Jeesuksen kautta: ”Sitten kun Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille pro-feettain kautta, on Hän näinä viimeisinä päivinä puhu-nut meille Pojan kautta, jonka Hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta Hän on myös maailman luonut ja joka, ollen Hänen kirkkautensa säteily ja Hänen ole-muksensa kuva ja kantaen kaikki voimansa sanalla, on, toimitettuaan puhdistuksen synneistä, istunut Majestee-tin oikealle puolelle korkeuksissa...” (Heb. 1:1–3).

LIISA LIEDES

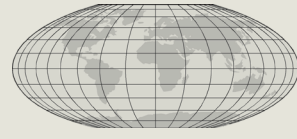
Meidän uusi kirja

Meidän uusi kirjamme, *Towards an HIV ja AIDS Competent Church*, on vihdoinkin valmis. Prosessi kesti neljä vuotta, ja vii-me perjantaina (Lokak. 30), oli varsinainen ”lentoön lähtö”. Tapahtumassa oli noin 50:n seurakunnan johtajaa eri puolilta Afriikkaa sekä media viidestätoista eri TV- asemasta ja sanoma-lehdestä Nairobista ja Keniasta. Suomen Suurlähetystö myös lä-hetti edustajia tapahtumaan. Tri. Tomi Järvinen, Tri. Juha Vir-tanen ja allekirjoittanut olimme arkkitehtejä tälle projektille (CUAHA – Church United Against HIV and AIDS in Eastern and Southern Africa). Kirja on kaunis, kiiltävä, Suomessa pai-nettu tuote, joka sisältää hyviä kuvia ja vielä parempaa tekstiä.

HANNU HAPPONEN

Lähetystyön Viesti

www.lahetys.info

ULKOLÄHETYSKASSA - USA
Ulla Saari
ullasaari@gmail.com
LÄHETYSKOORDINAATTORIN
YHTEYSTIEDOT
Ari Rocklin
ari@lahetys.info

Kun Marko, Jose ja minä saavuimme Guatemala Cityyn, emme varmuudella tienneet mikä meitä odottaisi. Kuka olisi meitä vastassa? Minne tarkalleen menisimme? Mitä tapahtuisi seuraavaksi? Tämä matka tulisi siis olemaan erityyppinen ja hyvin mielenkiintoinen lähetysseikkailu.

Tämä Väli-Amerikan matka syntyi vastauksena Jumalan puheeseen, jonka pastori Marko vastaanotti Thunder Bayn Pelastusarmeijan kirpputorin park-

kipaikalla. Muutamaa kuukautta aikaisemmin Pyhä Henki oli puhunut ja antanut hänelle tarkat kaupungin osien nimet, Villa Lobos ja Villa Nueva, jotka olivat siis Guatemala Cityn kaupungin osia. Tämän lisäksi Herra oli "tavannut" Markolle nimen Tegucigalpa, joka osoittautui Hondurasin pääkaupungiksi. Marko ei ollut kuullut näistä paikoista aikaisemmin. Jaettuaan tämän kokemuksen meille muille, päätimme lähteä kolmihenkeisen ryhmämme kanssa liikkeelle ottamaan selvää, mitä Jumalalla olisi

Jumalan kohtaamisen matka Kokemuksiani Väli-Amerikan matkalta

meille varattuna.

Jose Castillo, Thunder Bayn Saalem seurakunnan jäsen ja el salvadorilainen syntyperältään, oli mukana tulkkina ja

merani mukaan, jotta voisin toimia matkalla mediavastaavana ja dokumentoida kokemuksemme. Tosin matkan kuluessa kamerani jäivät usein sivuun, kun huoma-

me Josen sukulaisten luona, jossa meillä oli spontaani rukouskokoous. Tilaisuudessa tuli esille monia tarkkoja profetian sanoja kaikille mukana olleille. Paikalliset pastori-veljet voitellivat meitä niin runsaasti öljyllä, että tukka, paita ja viimein sukatkin olivat likomärkiä öljystä. Sitten vielä meiltä pestiin jalatkin. Josella oli kiirettä tulkatessaan profetian sanoja suuntaan ja toiseen, espanjasta englanniksi ja päinvastoin. Illan lopulla minunkin piti pestä jonkun jalat ja se oli ensimmäinen kokemukseni tästä tehtävästä. Oli siis ihmeellinen alku matkallemme.

Kymmenessä päivässä vierailimme kolmessa maassa, kymmenessä eri seurakunnassa ja pidimme kaksitoista tilaisuutta. Rukouspalvelussa todistimme hyvin monien ihmisten parantumisen. Oli hyvin ilmeistä, että tilaisuuksissa oli voimakas ja käsin

JATKUU SIVULLA 12

myös julistus- sekä rukouspalveluvastuussa tilaisuuksissa. Minä pakkasin sylimikroni ja videoka-

sin rukoilevani alttarilla avuntarvitsijoiden puolesta.

Ensimmäisenä pysähdyim-

Tosi ystävä lähetyskentällä

Anne Lapplainen

Raamatussa on lupaus kaikille lähetystyöntekijöille, jotka jättävät kotinsa, rakkaansa, Jeesuksen tähden. Se löytyy Markuksen evankeliumissa 10:29,30. Jeesus sanoi: "Totisesti minä sanon teille: Ei ole ketään, joka minun tähteni ja evankeliumin tähden on luopunut talosta tai veljistä tai sisarista tai äidistä tai isästä tai lapsista tai pelloista, ja joka ei saisi satakertaisesti: nyt tässä ajassa taloja ja veljiä ja sisaria ja äitejä ja lapsia ja pelloja, vainojen keskellä, ja tulevasa maailmassa iankaikkista elämää."

Tämä lupaus on vuosien aikana käynyt kohdallani toteen. Viimeisinä vuosina Etiopiassa ollessamme Jumala antoi meille kuusi "lastenlasta". Heistä oli aina

vaikeaa erota. Olin usein hyvin yksinäinen, mutta jo aivan alkuaikoina Jumala rakkaudessaan lähetti luokseni siskoja, joista tuli minulle hyviä ystäviä. Se auttoi ikävässäni. Yksi rakkaimmista oli Miriam. Kun vuonna 1989 palasimme takaisin Etiopiaan pitkän loman jälkeen, Miriamista tuli minulle tosi ystävä ja sisko ja rukouskumppani. Meillä oli vain muutamia uskovaisia lähellämme, ja tarvitsimme paljon rukousta. Koimme vihollisen hyökkäykset voimakkaalla tavalla. Miriam oli yksi niistä, joka pysyi uskollisena myös suurissa vaikeissa ja kärsimyksissä. Koska Miriam ei saanut omaa lasta, hänen miestään kehoitettiin ottamaan toinen vaimo, mikä aiheutti Miriamin herkälle sydämelle paljon kipua.

Kävin kerran hänen kodissaan. Hä-

nellä oli sängyn vieressä kulhoja, koska sadevettä tippui katon läpi. Hän oli usein hyvin sairas, mutta löysin hänet monesti polvillaan pie-

nessä kirkossamme, jonka olimme kuntonaneet.

Kun lähetyksellämme oli mahdollisuus rakentaa asuntoja työntekijöilleen, pääsi Miriamkin muuttamaan omaan taloon. Silloin hän otti hoidettavakseen kaksi pientä lasta: Mimin ja Deregen.

Yhdessä kävimme kylällä ihmisten luona. Sillä aikaa kun minä rukoilin Miriam toi esille evankeliumia herkillä tavallaan. Hänellä oli siihen erikoinen tai-

to. Eräänä yönä Miriam valvoi koko yön erään naisen vuoteen äärellä. Momina oli rampa ja hän oli koomassa. Miriam piti hänen kädestään kiinni, kun hän muuttui tästä ajasta ikuisuuteen. Miriam sanoi minulle: "Voi, minä olen niin kateelli-

Miriam

nen kun Momina näkee pian Jeesuksen." Hän kaipasi tätä omalle kohdalleen, koska elämä oli ollut hänelle niin raskasta. Psalmi 116:15 sanoo: "Kallis on Herran silmissä hänen hurskaittensa kuolema."

Miriam oli todellinen, vilpittömä sisko. Usein hän antoi minulle neuvoja. Hän näki miten kovaa työtä mieheni Aulis teki, ja sanoi minulle: "Anne, anna sinun miehellesi lihaa." Olin usein itsekkin sairas. Miriam istui monesti vierelläni, rohkaisi minua ja rukoili puolestani. Kun Auloksen kanssa palasimme väsyneinä pitkiltä matkoilta, niin sillä aikaa meidän kotimme oli siivottu, ruokaa oli pöydällä sekä pullaa oli leivottu. Miriam osasi tehdä hyvää pullaa.

Kiitos, rakas siskoni, kun osoitit rakkauttasi minua kohtaan aikana, kun tarvitsin sitä eniten. Sinä olit todella Jumalan lahja minulle ja Aulikselle. Saakoon Jumala antaa sinulle Hänen rauhansa, kun sinäkin vanhenet. Haluaisin tavata sinut jälleen, mutta me näemme toinen toisemme kirkkauden maassa, missä ei enää ole kipua, köyhyyttä, julmuutta eikä kärsimystä. Minä rakastan sinua ja toivon sinulle Jumalan siunausta.

ANNE LAPPALAINEN
THUNDER BAY, ON

Kambodzan uutiset

Viime vuosi oli työntäyteinen monine matkoineen ja lentoineen. Uskomme, että tähän mennessä olemme saaneet vihdoin hahmotettua alueemme tarpeet ja haasteet. Alkanut vuosi on työkautemme kolmas vuosi. Tämä vuosi selkiyttäneen entisestään suuren työalueemme tulevia painopisteitä. Haluamme olla avoimia sille, mitä on edessä.

Viime vuoden lopulla olemme aloittaneet Kambodzan työtiimin kanssa uuden neljän vuoden hankekauden suunnittelun. Mietimme painopistealueita ja sitä, mihin uusiin lääneihin olisi tarpeellisinta siirtyä. Tämän maan haaste on äärettömän suuri maan jokaisessa kolkassa, joten päätöksen tekeminen ei ole helppoa. Jatkamme työstämistä koko kevätkauden. Meillä on hyvät ja ammattitaitoiset työtoverit, jotka tekevät työtä myös sydämellään.

Japen tämän vuoden ensimmäinen työmatka suuntautui neljään kohteeseen Thaimaassa: Bangkokiin, Nong Phain kummikohteeseen, Chiang Raihin pohjoisessa ja Phuketiin etelässä.

Japen tarkastaessa tilinpitoa ja kuitteja Nong Phaissa, tuotiin hänen luokseen suloistakin suloisempi "Samuel". Poliisit olivat löytäneet noin kuukauden ikäisen pojan roskiksesta kolmisen viikkoa aikaisemmin ja toimittaneet hänet päiväkodille, koska eivät tienneet muutaakaan paikkaa, mihin hänet voisi viedä. Tietenkin päiväkoti otti hänet vastaan, vaikka heillä ei ole mitään varakassaa tällaisia tapauksia varten. Poikavauvan äiti on mielenterveydellisistä syistä pitkäaikaishoidettavana sairaalassa, jolloin alkoholi-

Merja lensi mukaan Phuketin tapaamiseen. Siellä hahmoteltiin mahdollista lähitulevaisuudessa toteutuvaa yhteistyötä kolmen eri maan tiimien välille. Lensimme Suomesta tulleet vieraittemme, Fidan bisnestiimin edustajien kanssa, Thaimaasta takaisin Phnom Penhiin. Täällä oli järjestetty tapaaminen muutaman paikallisen bisnesihmisen kanssa jat-

Lauri, Vilma, Leena ja Väinö Saarni

Oli mieluista toimia hänen assistenttinaan.

Kun menimme kylässä erään perheen luo, jossa vaimo on kylätöimikunnan jäsen (teemme aina yhteistyötä hankekyllissä paikallisen kylätöimikunnan jäsenten kanssa), tapahtui jotain odottamatonta. Perheen talon edustalla makasi 57-vuotias mies puulavitsalla hyvin heikkokuntoisena peittojen alla. Hänen kerrottiin sairastavan korkeaa verenpainetautia ja kärsivän sydänoireista. Yllätin minua pyydettiin rukoilemaa miehen puolesta. Rukoilin parantumista ja Jumalan tahdon tapahtumista. Tämä oli ensimmäinen kerta, kun julkisesti rukoilin perheen läsnäollessa, toki salaisesti mielessäni siunaan ja rukoilen kyläläisten puolesta, kun niissä vierailimme. Pyydänkin jatkamaan tätä rukousta, että täällä maassa tapahtuisi ihmeitä, myöskin paranemisihmeitä paljon. Emme vielä tiedä, mitä Jumala vastaa tuon miehen ja monen, monen muun kohdalla!

Baby Samuel

KUVA: JUHO LEPPÄNEN

Kertomastani miehestä, jonka puolesta rukoilin.

soitunut isä päätyi tähän äärimmäiseen tekoon jättämällä lapsensa roskikseen heitteille.

Matka jatkui pohjoiseen Chiang Rain läänin, jossa pidettiin tämänvuotiset FGCT:n pastorien vuosikokous- ja koulutuspäivät. - "On aina ilo tavata entisiä raamattukoulun oppilaita, joita opetimme aikanamme Bangkokissa. Se on erityisesti koskettavaa, että niin monet heistä ovat tänään seurakuntatyössä ympäri maata", iloitsi Jape tava- tessaan päivillä tuttuja kasvoja.

me kuvaajan, joka havainnollisti Fidan kehitysyhteistyötä sekä Kambodzhin koskettavaa historian taltiointia, että jokapäiväistä elämää kamerallaan. Merja vieraili kuvaajan kanssa Kampong Chnangin läänissä kahdessa hankekyllässä koulutusosiossa, järjesti käynnin auringon noustessa paikalliselle tuoretorille Phnom Penhissa, sekä vierailut sisällissodan aikaisilla joukkohaudoilla ja vankilamuseossa. Oli todella mielenkiintoista seurata vapaaehtoisena työskentelevän kuvaajan ammattitaitoista otetta kuvaamiseen.

kona viimevuotiselle bisnestiimin järjestämälle näkyseminaarille. Tiimi vieraili myös tukemassaan Taek Tlan nuoressa seurakunnassa, jossa on nykyään jo yli 70 jäsentä. Ilmapiiri on innostuneen avoin ja tulevaisuuteen rohkeasti suuntautuva.

Tiimin jatkettua omaa matkaansa saimme vieraaksem-

Olemme iloinneet, kun saamme poikamme Laurin perheeseen vähän lähemmäksi, kun tulevat tekemään puolen vuoden harjoittelua Thaimaahan.

Lauri ja Leena Saarni aloittivat teologian, raamatunopiskelun, viime elokuussa Iso Kirja-opistolla. Tammikuussa he osallistuivat ns. TAE-koulutukseen, johon kuuluu harjoittelujakso kotimaassa tai ulkomailla. He päätyivät lähtemään Kaakkois-Aasiaan. Kohteeksi heille tuli Hang Dong, Chiang Main läänissä, Thaimaassa. Harjoittelu alkoi 1.2 ja kestää 6 kk. Tämän vuoden elokuusta eteenpäin on heillä tarkoitus jatkaa opintojaan Iso Kirja-opistolla Keuruulla.

Lauri on ammatiltaan ohjelmointi-insinööri. Hän on tehnyt töitä erilaisille IT-alan yrityksille Suomessa. Lauri on syntynyt vuonna 1980. Leena on ammatiltaan pieneläinhoitaja sekä lähihoitaja. Leena on syntynyt vuonna 1979. Heillä on kaksi lasta, Vilma ja Väinö. Vilma on 4v 10kk ja Väinö 2v.

Seurakunnassaan Tikkakoskella Lauri ja Leena ovat olleet mukana osin vastuullisina nuoris- ja lapsityössä, mm. useilla leireillä. Viime aikoina Lauri (Late) on alkanut pitää myös puheita seurakunnassa.

MERJA SAARNI

OTTEITA SAARNIEN UUTISKIRJEESTÄ

Koti - evankelioimiskeskuksena

Jeesus on esikuvamme kaikissa asioissa. Hän on sitä myös evankelioinnissa. Jos ja kun alamme toimia hänen esittämänsä mallin mukaisesti, voimme kokea siunauksellisia aikoja. Sillä Jumalan Sana on yhä elävä ja voimallinen. Kiitos Herralle! Uuden testamentin lehdiltä löytyy hyvin erilaisia paikkoja, joissa Herra julisti Sanaa; esimerkiksi kodeissa.

Raamattua lukiessani olen iloinut erästä tapauksesta Jeesuksen elämästä: "Muutamia päiviä myöhemmin Jeesus meni taas Kapernaumiin. Kun hänen kuultiin olevan kotona, väkeä kokoontui niin paljon, etteivät he mahtuneet edes oven edustalle. Ja hän puhui heille sanaa" (Mark 2:1, 2, Raamattu kansalle käännös). Mes-tarin tultua asuntoonsa (joka oli ilmeisesti Pietarin talossa) levisi siitä tieto kaupungin asukkailla. Sen vuoksi he lähtivät liikkeelle. Ajattele, he tulivat Jeesuksen kotiin! He tahtoivat kuulla hänen ihmeellisiä opetuksiaan. Ehkäpä he toivoivat näkevänsä jonkun ihmeen?

Herran koti ei ollut suljettu. Ei, vaan se oli avoinna lähimmäisille. Miksi Herra piti kotinsa ovet avoinna? Koska Hän näki ihmisten sielun janon. Hän tiesi, että sen janon voi tyydyttää vain Jumalan ikuinen, elävä sana. Näyttää siltä, että Jeesuksen kotiin uskalsi tulla hyvin erilaisia ihmisiä. Myös sairaita tuotiin Jeesuksen kokoukseen, kuten edellä mainitusta Raamatun luvusta ilmenee.

Menneinä aikoina olivat kodeissa pidetyt hengelliset tilaisuudet yleisiä. Niitä pidettiin paljon. Olen vuosikymmenien aikana rakastanut kotikokouksia. Kotikokouksissa on erilainen tunnelma kuin rukoushuoneissa tai muissa yleisissä tiloissa. Kotikokouksessa pääsee lähemmäs kuulijaa. Kodissa on helppo puhua. Pyhä Henki tuntuu saavan herkästi yliotteen kuulijain mielissä. Jumalan Hengen voitelema Sana vaikuttaa

synnintuntoa. Sana puhuttelee ja kirkastaa Jumalan armon, Hänen hyvytensä ja uskollisuutensa. Kodissa syntinen uskaltaa nöyryä Armahtajan eteen pelastusta etsimään.

Seurakuntatyössä ollessani pyrin järjestämään kokouksia koteihin. Huomasin, että myös kaupungissa kotikokoukset kiinnostivat uskosta osattomia. Kokouksia pidettiin eri kaupunginosissa. Lähinnä kotikokouksia pidettiin omakotitaloissa, mutta myös rivi ja -kerrostalokodeissa. Jos kokous oli seurakuntalaisen kodissa, niin hän kutsui lähistöllä asuvia naapureitaan mukaan. Niistä olisi paljon kerrottavaa, mutta kerron vain yhdestä.

Eräänä talvisena sunnuntaina tuli eräs sisar rukoushuoneella luokseni. Hän esitti pyynnön, että voisiko hän järjestää kotinsa hengellisen tilaisuuden, ja tulisin puhumaan kokoukseen. Tietenkin lupasin. Olin innoissani, että saisin tilaisuuden mennä

kertomaan Jeesuksesta! Sisaren mies ei ollut uskossa niin toivoin saavani kontaktin häneen. Pyy-sin muutamia laulajia mukaani, ja hyvissä ajoin ennen tilaisuuden alkua menin tähän kotiin heidän kanssaan. Ystävät asuivat kerrostalossa. Sisar oli kutsunut kokoukseen naapureitaan ja muutamia heistä tulikin.

Laulajien kanssa sovimme, että emme pidä kokousta pitkän kaa-van mukaan. Lauloimme ensin yhteisen laulun ja sen jälkeen lauluryhmä lauloi. Lyhyen puheeni jälkeen lauluryhmän lopetellessa tilaisuutta sisar valmisti tarjoamaan kokousväelle kupin kuumaa. Siinä vaiheessa käytiin tilaisuutta, ja hakeuduin perheenisän pakeille. En "pakottanut" häntä parannukseen. En kuvannut hänelle helvetin tuskaa, en myöskään Taivaan ihanuutta. Keskustelimme tavallisista asioista. Tajusin, että oli saatava kontakti uskosta osattomaan perheenisään. Ilokseni se syntyiikin.

Aika kului, ja siirryin uusiin tehtäviin. Riemuitsin, että sain liikkua evankeliumin asialla laajemmalla alueella. Eräänä maanantaiyönä tulin kotiin väsyneenä, mutta onnellisena. Vaimoni kertoi, että Paavo-ystäväni oli sairastunut vakavasti. Hänen vaimonsa oli tiedustellut mieheltään haluaisiko hän, että pappi tulisi hänen luokseen. Sairas ei sitä halunnut. Sen jälkeen sisar oli tiedustellut, että saisiko se mies, joka oli ollut heillä kokousta pitämässä, tulla häntä tervehtimään. Paavo oli antanut luvan. Kuultuani sen lupasin että menen Paavo-tapaamaan. Keskussairaalan osastolta löysin ystäväni. Vähitellen keskustelumme siirtyi hengellisiin asioihin. Se tapahtui luonnollisesti, kuin itsestään. Tuokio päättyi siihen, että Paavo halusi luovuttaa elämänsä Jeesukselle! Saimme viettää taivaallisen hetken sairaalan huoneessa. Pelastusta ikävöinyt löysi Pelastajan, syntisen Armahtajan! Lupasin, että tulen viikon kuluttua häntä tapaamaan. Tapasin sairassuoralla uudestisyntyneen, onnellisen ja valoisan miehen. Keskustelimme hetken, luin Raamattua ja rukoilimme. Sen jälkeen jouduin poistumaan, mutta sanoin, että tulen jälleen viikon kuluttua, palattuani kotiin. Sitä tapaamista ei koskaan tullut, sillä Paavo siirtyi sitä ennen taivaan kotiin. Kuulin myöhemmin, että uskoontulonsa jälkeen ystäväni oli päässyt lomalle kotiinsa. Sinä aikana hän oli kiirehtinyt työpaikalleen ja kertonut siellä työtovereilleen uskoontulostaan (Mat.10:32, 33).

Jumala tietää, saavuttiko ystäväni iankaikkisen elämän kodissaan pidetyn kokouksen tulokseksi. Yksi asia on kuitenkin varma. Jumalan Sana ei koskaan tyhjänä palaja. Siksi tulkoon kodeistamme evankelioimiskeskuksia. Paikkoja, joissa julistetaan evankeliumia syntisten Ystävistä, Jeesuksesta! Sillä sellainen Herramme koti aikanaan oli!

JUSSI JOKISAARI

Vanhan miehen laulu

Kylällämme pidettiin rukouskokouksia kodeissa. Matkat kodista toiseen olivat muutamien kilometrin pituisia.

Muistan, kun usein pimeinä syys-iltoina peltojen toisella puolella alkoi näkyä himmeä valo, mikä eteni etenemistään...se oli myrskylyhty, joka valaisi pimeää tietä, kulkijaa, joka oli tulossa kokoukseen. Oli talvi, lunta ja pakkasta. Viereisen kylän vanha isäntä oli menossa kotimme ohi, ja meilläkin oli tilaisuus päästä kokoukseen hevoskyydillä.

Iltamyöhällä, kotimatalla, istuimme reessä muiden joukossa. Taivas oli tähtiä räynnä, kuu loi valoaan ja pakkasen paukkui. Yhräkkiä alkoi "ohjaksista" kuulua laulua, vanhan miehen vapi-sevalla äänellä:

"Täältä puolehen ylhäisen maan, me nyt uskossa katsellahan. Sinne Jeesus jo valmistamaan, mennyt on kodin meill' ihanan." Ja kuorossa lauletaan: "Kohta vaan, joudutaan, Taivaan kuorissa veisailemaan, kohta vaan joudutaan, Taivaan kuorissa veisailemaan."

Vaikka olin silloin vain pieni tyttö, niin tuo laulu oli minulle kuin välähdys taivaasta. Hiljaa sitä kuuntelimme hevosen matkassa kotia kohti. Tuon illan jälkeen on tämä laulu ollut minulle rakas ja tuo aina mieleeni vanhan miehen laulun kuulaassa pak-kasyössä.

Tämä mies, nimeltään Aatami, on jo kauan ollut siellä Taivaan kuorissa veisailmassa. Mutta me vielä täällä kilvoittelemme pääsräksemme siihen samaan kuoroon laulamaan. Silloin ei enää kuulla soraääniä, ja siellä tämänkin vanhan miehen ääni soi kauniina, ylistäen Jumalan kun-niaa.

"Ranta rauhainen saavutetaan. Siellä virtemme helkkyen soi. Kuolon paulat on pois kokonaan, Kasvoin katsella Jeesusta voi.

Herran armahan nyt etehen Kiitosubria sielumme tuo, Morsiollensa kun yhä Hän Armon runsaita lahjoja suo."

IRMELE ROUHIAINEN
WHITE ROCK, BC

Meille vanhuksille

Kun on ikää karttunut ja tullut paljon vaivaa, lonkkaa, selkää kolottaa, ikävä mieltä kaivaa. Kun näkö silmän hämärtyy ja heikoksi käy kuulo, ja kun ei aina tiedä onko joku juttu pelkkä luulo. Niin silloinkin on jotakin, joka ei koskaan horju.

On Eräs, joka heikointakaan, luotansa ei torju. On Jeesus, jonka armotyöhön turvata voi aina. Kun Hän on sydämessäsi, ei synnit siellä paina. Vaan iloiten saa odottaa sitä päivää, jolloin kerran, tämä kaikki vaiva maallinen, vaihtuu iloon Herran.

Tuulikki Metsola,
Tuusniemi, Suomi

Sault Ste. Marie'n 70-vuotisjuhlalat

Lokakuussa 2009 Sault Ste. Marie'n

Helluntaiseurakunta juhli 70-vuotis toimintaansa. Lauantai-iltapäivänä tultiin yhteen seurustelemaan ja tapaamaan entisiä ja uusia ystäviä, ja nauttimaan maukkaista virvokkeista. Seitsemän aikaan illalla kokoonnuttiin seurakunnan muis-tojen iltaan.

Vieraita oli tullut omasta kaupungista, molemmilta puolelta jokea, ja myös Sudburysta, Thunder Baysta, Torontosta ja Pensylvaniasta. Monet jakoivat ajatuksia ja tapahtumia vuosien varrelta, miten seurakunta oli vaikuttanut heidän elämäänsä. Reino Korhonen, Riitta Leed, Kai Peräinen, Eila Hyvärinen, Heli Mölläri ja Aune Tenhumäki kertoivat kokemuksistaan. Nähtiin myös videokokoelma valokuvista seurakunnan toiminnan alkuvaiheista nykypäivään, jonka pasturin puoliso, Darlene Hyvärinen ja hänen poikansa tytär Alyssa, olivat laatineet. Lopuksi kuunneltiin kasettinauha 1950-luvulta, jossa Salomon Halonen kertoi Betania-kirkon rakentamisesta, ja miten Jumala auttoi monissa vaiheissa alkuaikoina.

Pyhäaamuna kokoontui runsaasti väkeä juhlapöytään. Kirkkosali oli kauniisti koristeltu kukkalähetyksillä. Pastori Rudolph Hyvärinen aloitti ja johti tilaisuuden. Eila Hyvärinen luki 70-vuotis historian, jonka Soile Vuotilainen oli laatinut. Terveisiä toivat lähetyssaarnaaja Aulis Lappalainen, pastorit Kaarlo Suomela ja Mikko Tervo. Seurakunnan eri ryhmät ilahduttivat laulullaan.

Pohjois-Amerikan Helluntaiseurakuntien esimies, Pastori Paavo Korpela piti juhlapuheen. Juhlat lopuivat yhteisateriaan. Kiitosmiehellä todettiin, että Herra on ollut uskollinen kaikkina näinä vuosina.

VEIKKO ALOPAEUS

Rudy Hyvärinen/Paavo Korpela

Helvi Huopalainen

Maila Korhonen/Eila Williams

Sault Ste. Marie'n 70-vuotisjuhlalat

Ahti Ollinaho, Kalervo Leed, Arvo Huopalainen, Onni Tenhumäki

"Sinä kuljet tuulen siivillä."

Psalmissa 105:2 kehoitetaan: "Laulakaa Hänelle, veisatkaa Hänelle, puhukaa kai-kista Hänen ihmeistensä."

Ollessamme seurakuntatyössä nk. Uudessa Suomessa (New Finland), Saskatchewanin maakunnassa, kuulin Jumalan tekemistä ihmeistä kahden henkilön elämässä. Kerron tässä kuulemaani. - Hän oli nuori mies, joko luterilaisen- tai laestadiolaisen seurakunnan jäsen. Hän kertoi, kuinka preeriatulipalo oli kovan tuulen ajamana lähestymässä heidän kotiaan. Ei kukaan ihminen enää olisi voinut pelastaa kotia palamasta. Silloin nuorukainen huusi hädissänsä Jumalaa avuksensa, ja ihme tapahtui! Tuuli kääntyi päinvastaiseksi ja alkoi puhalttaa tuota tulimerta vastaan, ja koti säästy palamasta.

Toinen tapaus kertoo "mummosta", hänen kokemastaan rukousvastauksesta. Hän kertoi, kuinka hän oli mennyt hakemaan pelolta perunoita perheensä ateriaksi. Mutta ne olivatkin niin pieniä kuin herneet! Ei ollut satanut pitkään aikaan. Hän polvistui ja rukoi: "Hyvä Jumala, lähetä sade, että perunat kasvaisivat!" Kun hän nosti päänsä rukouksesta, näki hän kuinka lännessä oli nopeasti muodostumassa pilvi, ja kohta se oli heidän

farminsa yllä, ja tuli rankkasade! Myöhemmin syksyllä toiset kyläläiset tulivat ihmetelemään: Kuinka teidän perunat ovat noin suuria ja meidän niin pieniä? Ei ollut nimitäin satanut kuin mummon farmin yllä!

Vaimoni parantuminen

Herra paransi vaimoni Eilan munuaistulehduksesta, niin kivulloisesta, ettei hän päässyt vuoteesta ylös. Muistan tuon tapahtuman vieläkin kuin eilisen päivän. Päätimme kutsua seurakunnan vanhimmat voitelemaan hänet öljyllä ja rukoilemaan hänen puolestaan, että hän parantuisi. Olimme samana vuonna (1954) tulleet uskoon, ja lapsenomaisesti uskoimme Jaakob 5:14,15 hänen kohdalleen. Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä. Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi.

Oli maanantaipäivä ja minun ei tarvinnut mennä kaivokseen työhön, joten läksin uudella Chevrolet Bell Air autollamme ajamaan kuoppaista soratietä 30 km päässä olevaan Sudburyn kaupunkiin. Sain Veikko Kyllösen, seurakunnan saarnaajan, kyytiin. Lisäksi

haimme vieressä olevasta Copper Cliffin su-lattimokylästä Ivar Laakson. Matka sairaan vaimoni luokse alkoi. Veikko sanoi myöhemmin, ettei hän ollut ennen "kuolemankyydis-sä" ollut, mutta silloin hän oli. Kuvittele nyt, veljet pitelemässä hattujensa liereistä auton takapenkillä, ehkä ajattelien: "Mitenkähän tässä käynee.."Nuori, vasta edellisenä vuonna naimisiin mennyt, "nikkelikaivosmieskokelas", ajaa kuin "päättä vailla". Ajattelin: "Oi, nämä veljet pitää saada mahdollisimman nopeasti, tuon minulle kaikkein rakkaimman luokse, ennenkuin hän kuolee!" Oikea eturengaskin räjähti tuossa ralliajossa. Vaihdoimme sen, ja matka jatkui..Mutta aivan ihmeellistä tapahtui samanaikaisesti Eilan sairastuoteella. Eila kertoi: "Yhträkkiä alkoi kova tuuli puhalttaa huoneessani, niin kova, että minun piti pitää vuoteen laidoista kiinni, ettei se olisi vienyt minua mukanaan. Kun tuuli oli mennyt, kipu oli poissa selästäni." Kun tulimme hänen luokseen, Eila oli keittämässä kahvia. Näin hänen jättämässään Raamatussa alleviivattuna Psalmi 104:3, jossa sanotaan: "Sinä kuljet tuulen siivillä."

EMIL KIURU,
CALGARY, AB

Vertaus (Matt.25:1-14)

Kymmenes neitsyt
yössä nukkuu odottaen
itseltään unessa kysellen
Mikä on tulevaisuus
Tämä sieluni kaipaus
Uneni raskaus?
Paljonko odotus aikaa?

Tulinen rengasympyrä
Alas laskeutuu
Hetkessä ympäri
Nukkuvaan kietoutuu..
Neitsyt salamaliekkeihin
Huutaen säikähtää..
Isä mitä on liekit nää?

Tämä on taivainen
Voima ja kirkkaus
Ylösousemuksesi
Tuleva kokemus..
Heräsit ajoissa kutsuntaan
Ääntä airuen kuulemaan..

Neitsyt herännyt unestaan
Tapahtumaa alkaa aavistaa
Oli vastaus hänelle ainoastaan
Että vuosi neljästi aikansa vaihtaa
Valmis kypsyynt sato nostetaan
Ylös vain elonkorjuun aikaan..

Sinikka Lukkarinen

God's special gift on the Mission Field

In the Bible there is a promise to all missionaries as they leave home and country and those they love for Jesus' sake. It is found in Mark's Gospel, Chapter 10:29. In the latter part, it promises us a hundredfold now, in this time, as well as houses, brothers and sisters, mothers and children. And lands with persecution, and eternal life!

This promise has been literally fulfilled to me so many times through the years. I was often very lonely, but, right from the start, God sent me these dear substitute sisters, often similar to my own, and the longing was somewhat appeased. In the last years in Ethiopia, God gave us "grandchildren", and they were especially difficult to leave! We were Nana and Vaari to six children!!

I had never had a sister of my own, but the Lord lovingly gave me sisters! One of the dearest was Miriam (I'll change her name as it is a Muslim one). When we'd gone back to South Ethiopia in 1989, after our long time away, she became my real sister and also a prayer partner! How we needed prayer as there were so few Christians left, and the forces of evil were against us! She was one of the few who had kept the faith in severe persecution; how she had suffered. Her life was so hard. For over ten years she had been married to a man who had taken her

to live in their tiny house far from her gentle mother in law. Miriam was unable to have children so her husband was told to go and get another wife. What pain it must have brought to her tender heart.

I once went to see her in her home. She had bowls beside her bed to catch the rain water which dripped inside from the leaky roof! She was often very ill as she's had glandular TB. I would often find her on her knees in the little church we had had restored. Our mission built houses for their workers so she was able to move into her very own home. Her loving heart took in two small children, Mimi and Derege, and she cared for them. Together we visited the people in the village. Miriam was able to explain the way of salvation in her own gentle way, as I prayed. One night Miriam kept vigil beside a young lady named Momina who was crippled and in a coma. Miriam held her hand as she passed into Eternity. Miriam said to me: "Oh, I am so jealous, she is going to meet Jesus soon!" How she longed for this

herself as life had been so rough for her "How precious (important and no light matter) in the sight of God is the death of His loving ones, it says in Psalm 116. 15. Amplified version.

As a true sister, Miriam often gave me advice. She saw how hard Aulis worked and she said: "Anne, give that man some meat." I was often ill myself and she always sat with me and prayed and told me to get better! When we returned from the long and weary journeys, our house was so clean, and delicious food and Finnish coffee bread was ready. She made excellent "pulla".

Thank you, my beloved sister for showing me your love in those years when I needed it the most. Truly, you were God's gift to me and Aulis. May He grant you His peace as you too get older. I would love to see you again. We will see each other in that bright land where there is no pain or poverty or cruelty or suffering. I love you, and God bless you.

ANNE LAPPALAINEN
THUNDER BAY, ON

Kesäkonferenssi

12.-15.8.2010

Vancouverissa

Tervetuloa

juhlimaan idästä ja

länneä,

pohjoisesta ja

etelästä!

KELOWNA, BC

Suomenkieliset
kirkkotilaisuudet
kuukauden

toisena sunnuntaina

Klo 13:00 alkaen

lokakuusta 2009 -

Maaliskuuhun 2010

Osoite: Rutland Gospel

Tabernacle

410 Leathead Rd. Puhelin:

250.868.8309

Pastorit Pentti ja Airi

Virtanen

TERVETULO!

KORJAUS Airi Tuomen kannatus-asiaan Tammikuun 2010 olleeseen kirjoitukseen:

Airi Tuomen kannatuksesta: Detroitin seu-

rakunta on vuodesta 1962 alkaen kannattanut Tuomen perhettä. Joskus kannatus-ta on tullut vähemmän, joskus enemmän. Enää noista alkuperäisistä kannattajista on elossa vain pari henkilöä. Tällä hetkellä Ai-

rilla on muutamia seurakuntia ja yksityisiä henkilöitä Suomessa, Kanadassa ja Ameri-kassa, jotka tukevat Airin työtä.

PÄIVI TUOKKOLA

ASIAMIEN INFO

Reino Partanen
1269 Forestwood Dr.
Mississauga, ON L5C 1J2
Puh. 905-896-0418
sirpar@rogers.com

Seija Sippola
9827 Palishall Rd. SW
Calgary, AB T2V 3T4
Puh. .281.7082
ssippola@shaw.ca

Taimo Majalahti
Finnish Church
P.O. Box 1017
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh. 705.235.5025
taimo_majalahti@yahoo.com

May Adair
58 Mill Ranch Rd.
Naselle, WA 98638
Puh. 306.484.3401
madair@wwest.net

Laina Kuokkanen
c/o Saalem Church
21 Walkover Street
Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. 807.345.8343

Sinikka Martikkala
5110 Tilton Lake Rd.
Sudbury, ON P3G 1P2
Puh. 705.522.2394
s_r_martikkala@yahoo.ca

Onni Toivanen
3732 Ross Street
Red Deer, AB T4P 1E2
Puh. 403.346.2489

Liisa Liedes
163 River St. #1
Fitchburg, MA 01420-3025 USA
Puh. 978.343.9659

Eila Hyvarinen
9774 S. Midway Rd.
Dafer MI 49715 USA
Puh. 906.248.6610

Sinikka Lukkarinen
P.O. Box 103,
Broadview, SK S0G 0K0
Puh. 306.696.2253
oldfinnsnet@hotmail.com

Airi Tomminen
317-900 Tolmie Ave.
Victoria, BC V8X 3W6
Puh. 250.381.2418
tomminen@shaw.ca

Finnish Church
c/o Eini Rahko
1510 High Ridge Rd.
Florida, USA 33461
Puh. 561.254.8590

Paavo Wiitasalo
1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8
Puh. 604.734.5972
wiitasalo@shaw.ca

Lahjoitukset ovat tervetulleita!

Royal-pankin asiakkailta on mahdollisuus käyttää suoraa tilillepanoa, mikäli sinulla on online-yhteys pankkiin. Ota yhteyttä toimistoon, jos olet kiinnostunut.

Donations are Welcome!

For Royal Bank customers who do on-line banking, it is possible to use the direct deposit option. Contact us if you are interested.
editor@todistaja.com
604.321.0555

Sudbury, Ontario

SIION

SUDBURYN SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Veikko Aro-Panula** 705 522-2164
1843 Paris St. Sudbury, ON P3E 3C5
Puh. (705) 522-2164 Fax (705) 522-4879
Web sivu. <http://siion.blogspot.com>

Su. • Aamukokous klo 10.00
Ti. • Lähetyspiiri klo 12.00
To. • Raamattutunti ja rukous klo 19.00
Radio-ohjelmat lauantaisin klo 8.30, Sudbury 95.5 FM,
North Bay 103.5 FM, Elliot Lake 102.5 FM,
Manitoulin 102.1, ja sunnuntaisin klo 8.30, Sudbury 98.9 FM.

Puhelinsana (705) 522-5540

South Porcupine, Ontario

South Porcupinen Saalem-seurakunta

Finnish Pentecostal Church

Pastori **Taimo Majalahti**
199 Main Street
South Porcupine, ON P0N 1H0
Puh/Fax (705) 235-5025
taimo_majalahti@yahoo.com

Su • klo 8:30 Radiolähetys Chapleau 95.9 FM, Hearst 92.9 FM,
Kapuskasing 83.7 FM, Sudbury 98.9 FM,
Timmins 104.1 FM
Su • klo 18:00 Hyvän Sanoman ilta
Tervetuloa Sanan ääreen!

Sault Ste. Marie, Ontario

Helluntaikirkko

Finnish Pentecostal Church

891 Peoples Rd.,
Sault Ste. Marie, ON P6C 3W1

Puhelin ja Fax kirkolle: (705) 253-8383 • www.finnishchurch.com

Pastori **Rudolph Hyvärinen** 705 253 8383

Sunnuntaina: Klo 10:00 (English Service)
Klo 11:30 (Finnish service)
Keskiviikkoisin: Klo 19:00 Sanan ja rukouksen ilta
Perjantaisin: Klo 19:30 Youth Meeting

Sunday School, Bible Studies and Youth Meetings also in
English. Translating into English in other meetings too - if needed!

Puhelinhartauden saa numerosta (705) 253-2427

TERVETULOA! WELCOME!

Fitchburg, Massachusetts

BETHEL-SEURAKUNTA

Evankelista **Liisa Liedes**

163 River St. #1, Fitchburg, MA 01420-3025
Puh. (978) 343-9659

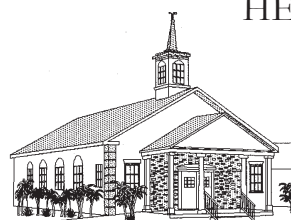
Kokoukset joka Su klo 14:00 Lähetyskirkossa
Rukouskokoukset kodeissa.
Radiolähetys Su klo 8:45 (WEIM 1280 AM)

Lake Worth, Florida

SUOMALAINEN HELLUNTAISEURAKUNTA KOTIKIRKKO

Finnish Pentecostal Church

1510 High Ridge Rd.
Lake Worth FL 33461 U.S.A.

Pastori **Petri Kosonen**
Puh/Fax kirkolle: (561) 533-5716
Puhelinsana 24 h (561) 585-1110
Internet-kotisivu: www.kotikirkko.us

Su • klo 9:00 Suomenkielinen Aamukokous
klo 10:30 Kahvitauko
klo 11:00 English Worship Service
Ke • klo 19:00 Midweek Service
To • klo 19:00 Sana ja rukous ilta
Su • klo 9:00 Radio-ohjelma "Hyvät Uutiset" asemalta
WPBR 1340 AM

Toronto, Ontario

Saalem

Toronton Suomalainen
Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church of Toronto

2570 Bayview Ave. Willowdale. ON M2L 1B3
Puh.(416) 222-2291 Fax.(416) 222-3356

Pastori **Paavo Korpela** Puh. (416) 733-0854
Pastori **Walter Tuokkola** Puh. (647) 406-0412
Internet-kotisivu. www.saalem.org

Su • Aamukokous suomenkielinen klo 10.00
English Service 11.45
To • Sanan ja rukouksen ilta klo 19.30
Pe • Nuorisoilta /Youth Meeting klo 19.30

Puhelinhartaus 416 222-7474

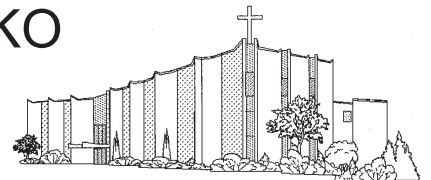
TERVETULOA!

Vancouver, British Columbia

KOTIKIRKKO

Bethel-seurakunta
Finnish Bethel Church

1920 Argyle Dr.
Vancouver, BC V5P 2A8

Puh. 604 325-5414

Internet-kotisivu. www.kotikirkko.bc.ca

Pastori **Klaus Lehtimäki** 604 451-4500
Samuel Tedder 604 294-9661

Su • Aamukokous ja pyhäkoulu klo 10:00
Sun • English Service & Sunday School 11:00 am
To • Rukousta ja Raamattua klo 11:00
Fri • Youth meeting 7:30 pm

Puhelinsana 604 324-4447

VICTORIAN KOTIKIRKKO

Finnish Bethel Church

Pastori Lauri Tomminen Puh. (250) 381-2418
Joka toinen keskiviikko klo 13 kodeissa

Calgary, Alberta

SUOMALAINEN SEURAKUNTA

Calgary Finnish Church

Jorma Heinikainen

1148 Fonda Crt. S.E. Calgary, Alberta T2A 5S2
403-248-9907 e-mail: heinikainen@shaw.ca
Kokouksista ilmoitetaan paikallisesti

"Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi
ainokaisen poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo,
hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä" Joh.3:16

Saskatchewan

SUOMALAINEN RAAMATTUPIIRI

Yhdyshenkilö **Sinikka Lukkarinen** Puh. (306) 696-2253
Box 103, Broadview SK. S0G 0K0

Thunder Bay, Ontario

Saalem-seurakunta

Suomalainen Helluntaiseurakunta
Finnish Pentecostal Church

21 Walkover St., Thunder Bay, ON P7B 1L1
Puh. (807) 767-6938 Fax (807) 767-7587
e-mail: saalem@tbaytel.net • Puhelinhartaus: (807) 767-7875
Pastori **Marko Selkoma** (807) 767-6927
2 Pastori **Veli-Matti Suoperä** ((807) 767-6938
Nuorisopastori **Pekka Perho** (807) 768-3680

Su • klo 10:00 Aamukokous
Sunday • 12:00 noon Family Celebration & Sunday School
Su • klo 18:00 Iltakokous kerran kuukaudessa
Ti • klo 11:00 Päivärukoushetki
Ke • klo 19:00 Sana & rukous
To • klo 13:00 Eläkeläiset joka toinen viikko
Thursday • 7:00 pm Midweek Prayer & Bible Study
Friday • 8:00 pm Youth Meeting

Radiolähetys Su • klo 5:45 asemalla 91.5FM ja klo 7.00
asemalla 103.5/104.5FM • Internet-kotisivu: www.saalem.com

Sydämellisesti tervetuloa virkistymään Saalemiin!

They All Know Her Simply as “Riikka”

Her rich alto voice fills the church as she sings into the microphone on a Sunday morning at Toronto's Saalem Finnish Pentecostal Church. A few people are so moved that they have to wipe tears from their eyes, as they watch and listen to the young woman standing in front of them. They all

know her simply as Riikka, but she is actually Dr. Riikka Hämäläinen, a researcher in molecular genetics.

Riikka came to Canada three years ago from Finland, on a three-year work visa, to join a research team at Toronto's Mount Sinai Hospital. For some scientists, reconciling God and science is a very difficult task, perhaps because they cannot define God with concrete facts and figures. For Riikka, this has never been a problem. In fact, her scientific research has only served to show the wonder of God's creation, and strengthened her faith. “When you think about what happens in a cell, it is very amazing and detailed,” she says. “It makes you think that it cannot happen just by chance.”

ce.”

Riikka does not remember a time when she did not believe in God. She grew up in a Christian home, and has been a Christian all of her life. She started singing as a young child in a children's choir at her church in Helsinki, and continued to be involved in music there until she came to Canada. It seemed only natural then, for the young researcher to become involved in the music ministry at her church home in Toronto. Indeed, she has been a very active part of the music team at Saalem in the last three years, much to the delight of all who attend.

During this time in Toronto, she has helped conduct some very important scientific research, but that does not matter as

much as the relationships she has built here, and the opportunity to be a witness to those that she works with. If God has also chosen to bless some people through her singing, then so much the better.

Now, as her time here in this city draws to a close and she prepares to go back to Finland, she finds it very bittersweet. While she longs to be back with her family and long-time friends at home, Riikka has become part of a family here as well. These family ties are not by blood, but they can be just as strong, for when Jesus is our Lord and Saviour, we are truly brothers and sisters in the family of God.

ANITA KUPARINEN
TORONTO, ON

Hänen rikas altoäänensä täyttää kirkkosalin, kun hän laulaa mikrofoniin sunnuntaiaamuna Toronton Saalemisa (Finnish Pentecostal Church). Monet ovat niin liikuttuneita, että pyyhkivät kyyneleitä silmistään, kun kuuntelevat tätä nuorta, joka seisoo heidän edes-

sään. He kaikki tuntevat hänet nimellä Riikka, mutta hän on oikeastaan Tohtori Riikka Hämäläinen, tutkija molekyyligenetiikka-alalla. Riikka tuli Suomesta tänne Kanadaan kolme vuotta sitten kolmevuotisella työviisumilla liittyäkseen tiederyhmään, Toronton Mount Sinai Sairaalassa.

Jollekin tiedemiehille Jumalan ja tieteen sovittaminen on vaikea tehtävä, ehkä sen tähden, että he eivät voi selittää Jumalaa konkreettisilla tiedoilla tai numeroilla. Riikalle tämä ei ole koskaan ollut ongelma. Oikeastaan hänen tieteelliset tutkimuksensa ovat vain osoittaneet Jumalan luomistyön ihmeellisyyttä ja vahvistaneet hänen uskoansa. - Kun ajattelemme, mitä

tapahtuu solussa, se on tosi ihmeellistä ja pikkutarkkaa, hän sanoo. - Se panee ajattelemaan, että sitä ei voi tapahtua sattumalta.

Riikka ei voi muistaa aikaa, jolloin hän ei olisi uskonut Jumalaan. Hän kasvoi uskovaissessa kodissa, ja on ollut uskossa lapsesta saakka. Hän alkoi laulaa jo lapsena kotiseurakunnan lastenkuorossa Helsingissä, ja jatkoi laulamista Suomessa, kunnes tuli Kanadaan.

Tuntui aivan luonnolliselta, että nuori tieteilijä liittyi musiikkitoimintaan kotiseurakunnassaan Torontossa. Todella, hän on ollut aktiivinen osa musiikkitiimissä, Saalemissa, viimeiset kolme vuotta, iloksi kaikille, jotka ovat mukana.

Torontossaoloaikanaan hän auttoi suorittamaan joitakin tärkeitä tieteellisiä tut-

kimuksia. Hän ei pidä sitä läheskään niin tärkeinä kuin niitä suhteita, joita hän on rakentanut täällä, ja mahdollisuutta olla todistuksena työtovereilleen. Jos Jumala on vielä siunannut joitakin ihmisiä hänen laulunsa kautta, niin sitä parempi.

Nyt, kun aika täällä lähestyy loppuaan, ja hän valmistautuu paluumatkalle koti -Suomeen, niin se tuntuu “katkeransuloiselta”. Siellä on perhe ja pitkäaikaiset ystävät, mutta hänestä on tullut täällä myös osa perhettämme.

Nämä perhesiteet eivät ole sukulaisuussiteitä, mutta ne voivat silti olla yhä vahvoja. Sillä kun Jeesus on meidän Herramme ja Vapahtajamme, me olemme todella veljiä ja sisaria Jumalan perheessä.

ANITA KUPARINEN TORONTO, ON

Jumalan kohtaamisen matka Kokemuksiani Väli-Amerikan matkalta

JATKOA SIVULLA 6

kosketeltava Pyhän Hengen liikehdintä. Matkustimme Guatemalan kauniiden tulivuorimaismien jälkeen Tyynen valtameren hiekkarannoille El Salvadoriin ja sieltä vuorten yli Hondurasin pääkaupunkiin.

Hondurasissa, matkamme viimeisen kokouksen päättyessä, Marko ja minä istuimme kirkon takapenkillä keskustelemassa, kun pastorin vaimo edellisillan tilaisuudesta tuli luoksemme ja kiitti meitä vierailusta. Sanoma oli tuonut heidän seurakunnalleen rohkaisua ja toivoa jatkaa eteenpäin ja sisar itse oli parantunut kiusallisesta vaivasta, joka todella hankaloitti hänen elämänsä. Jumala oli hänet parantanut edellisenä iltana ja hän oli testannut parantumisensa monin eri tavoin ja iloitsi suuresti. ”Viime yönä”, hän kertoi kiitollisena,

”en herännyt kun vasta aamulla. Ensimmäistä kertaa pitkään pitkään aikaan, nukuin koko yön.”

Syvä odotuksen tunne, joka minulla oli matkan alussa, oli minulle itsellenikin mysteeri. Odotin jotain – en vain oikein pystynyt määrittelemään, mitä. Koko matkan aikana en oikein tiennyt milloin tai missä meidän seuraava tilaisuutemme olisi. Kuitenkin kun edellä mainittu viimeinen todistus tuli esille, silloin huomasi, että parantumisihmeet olivat asioita, jotka tapahtuivat matkan jokaisena päivänä. Kymmenen päivän aikana ainakin yli sata sairasta parani Jeesuksen nimen voimasta. Kasvaimia, polvia, selkiä, silmiä, korvia, ihottumia, hampaista ja monia erilaisia vaivoja. Seurakuntatilaisuuksissa toistakymmentä ihmistä teki uskonratkaisunsa ja antoivat elämänsä Herralle ensimmäistä kertaa.

Tämä matka oli retki Ju-

malan ihmeitten ja voimatekojen kokemiseen. Kun Hän toimi kauttamme, hän myös vahvisti uskoamme siihen, että hän voi toimia kauttamme voimallisesti, jos vain kuuntelemme ja palvelemme hänen tahtonsa, emmekä oman tahtomme mukaisesti.

Oman kokemukseni perusteella voin todistaa, että Jumalan voimallinen liikehdintä voi olla aivan kulman takana, oven edessä, sinua varten. Sinun tulee vain uskaltaa ottaa askel oikeaan suuntaan ja rohkeasti lähteä liikkeelle, kun mahdollisuus siihen ilmaantuu. Tämä matka irrotti minut päivittäisestä elämän rutiinista ja avasi uuden ihmeellisen oven elämässäni ja palvelutyössäni Jumalan lapsena.

Video koosteen matkasta voit nähdä seurakuntamme internet-sivustolta www.saalem.com.

SAM LEPPÄNEN

Our New Book

Our new book *Towards an HIV and AIDS Competent Church* is at last ready. It was a four year process. The book was officially launched on October 30, 2009. There were around 50 top church leaders from around Africa present at the event as well as the media from 15 different TV stations and newspapers in Nairobi, Kenya. The Finnish Embassy also sent representatives to the event. Dr. Tomi Järvinen, Dr. Juha Virtanen and myself were the architects behind the CUAHA (Church United Against HIV and AIDS in Eastern and Southern Africa) project. It is a nice glossy production (printed in Finland) with nice photos and even better text.

HANNU HAPPONEN